Cruquiusweg 5
Postbus 94652
1090 GR Amsterdam
Telefoon 5.1, 2, e
Fax 5.1, 2, e
www.amsterdam.nl

Gemeente Amsterdam

Commissie Persoonsgegevens

Retouradres: Postbus 94652, 1090 GR Amsterdam

Stadsdeel Zuid
Tav de voorzitter van het Dagelijks Bestuur
Tav mw. 5.1, 2, e
Tav mr. 5.15.1, 2, e
President Kennedylaan 923
1079 MZ Amsterdam

Datum	25 maart 2014
Ons kenmerk	U140047
Behandeld door	Mw. 5.1, 25.1, 2, e
Doorkiesnummer	5.1, 2, e
Faxnummer	nvt
E-mail	5.1, 2, e @amsterdam.nl
Bijlage	1
Onderwerp	Advies Commissie Persoonsgegevens Amsterdam

Geachte heer 5.1, 2, e ,

Op de vergadering van de Commissie Persoonsgegevens Amsterdam (CPA) van 23 januari 2014 was een vertegenwoordiging aanwezig van Stadsdeel Zuid.

Het invoeren van een toegangspas voor het zwembad het De Mirandabad was geagendeerd.

Het standpunt van de CPA was, kort samengevat, dat niet ter discussie staat dat een toegangspas kan helpen om toegangsverboden te handhaven met het oog op het handhaven van de orde en veiligheid in het zwembad.
Echter, aangezien het een openbare voorziening betreft (behoudens reserveringen voor specifieke groepen), acht de CPA de proportionaliteit en de subsidiariteit van de invoering van dit middel niet aanwezig. De CPA meent dat het mogelijk moet zijn anoniem van deze voorziening gebruik te maken.
Het enkele doel om een relatief gering aantal opgelegde toegangsverboden te handhaven rechtvaardigt niet de opslag van naam, geboortedatum en foto van alle bezoekers.
Het bewaren van een foto betreft daarbij een verwerking van een bijzonder persoonsgegeven in de zin van artikel 16 Wet bescherming persoonsgegevens. Een foto mag uitsluitend worden gebruikt indien dit onvermijdelijk is met het oog op de identificatie van betrokkene (artikel 18 van deze wet).

Bijgaand treft u alsnog een zakelijke samenvatting aan van hetgeen op de vergadering is besproken.

In een gesprek op 10 maart jl. en blijkens nadien ingekomen stukken, is gebleken dat het stadsdeel voor het De Mirandabad een legitimatieplicht heeft ingevoerd voor bezoekers van 14 jaar en ouder. In de stukken is niet vermeld op welke grondslag deze plicht berust. Op verzoek van de zwembadmedewerker heeft een bezoeker de plicht zich te identificeren. Ook is volgens het stadsdeel het aantal opgelegde toegangsverboden in 2014 vermoedelijk hoger dan in 2013 toen er sprake was van tien opgelegde verboden en moet de ernst van de overlast daarom zwaarder worden gewogen.

Naar aanleiding van deze nieuwe informatie stelt de CPA vast dat -in tegenstelling tot wat op de vergadering is betoogd- er kennelijk een plicht is van iedere bezoeker van 14 jaar en ouder om zich te identificeren. In dit verband heeft de toegangspas niet uitsluitend de functie om toegangsverboden te handhaven, maar dient het ook als identificatiemiddel. Desalniettemin blijft de CPA wijzen op het feit dat de invoering van de pas en het systeem waarbij gevoelige persoonsgegevens worden opgeslagen een verdere verzwaring van de getroffen maatregelen betreft die inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van bezoekers. Immers, na invoering van de pas zal iedere bezoeker zich bij ieder bezoek moeten identificeren daar waar dit volgens de huidige regeling uitsluitend op verzoek plaatsvindt. Om deze reden blijft de CPA wijzen op eerder genoemde aandachtspunten: de vraag of de verwerking wel evenredig is in verhouding tot het doel en of de toegangsverboden niet op een andere, voor de bezoekers minder ingrijpende wijze, kunnen worden gehandhaafd.

Ik vertrouw er op u aldus voldoende geïnformeerd te hebben.

Met vriendelijke groet,

5.1, 2, e

5.1, 2, e (ambtelijk secretaris)

Commissie Persoonsgegevens Amsterdam
Uittreksel van het verslag van de openbare vergadering op donderdag 23 januari 2014

Openbaar deel.

9. Toegangspas Zwembad (Stadsdeel Zuid)
De commissie refereert aan het privacyprotocol dat is ingediend. Bij dit protocol ontbreekt nog de context. Iemand gaat naar een zwembad om te gaan zwemmen en koopt bij de kassa een kaartje. Is dit mogelijk, bijvoorbeeld bij het De Mirandabad?

De heer 5.1, 2, e antwoordt bevestigend.

De commissie vraagt of het dan noodzakelijk is dat de betreffende persoon zich identificeert.

De heer 5.1, 2, e zegt dat het niet noodzakelijk is dat iemand zich identificeert bij het kopen van een kaartje. Als een meerbadenkaart wordt gekocht wordt gevraagd of de betreffende persoon zich wil legitimeren.

De commissie concludeert dat de meerbadenkaart op naam wordt verkocht.

De heer 5.1, 2, e zegt dat een kaart wordt gekocht, maar dat deze wel kan worden gegeven aan bijvoorbeeld een echtgeno(o)t(e). Het is ook mogelijk om samen te komen op een kaart.

De commissie vraagt of het mogelijk is om een abonnement te nemen. Je krijgt daar een pas voor? Is dat een persoonlijke pas?

De heer 5.1, 2, e zegt dat op een pas één toegangskaartje, een meerbadenkaart (bv twaalf keer) of een jaarabonnement kan worden geladen naar gelang het verzoek. Op dit moment wordt alleen de naam van betrokkene geregistreerd. Het pasje staat op naam maar kan gebruikt worden door bijvoorbeeld een kennis.

De commissie stelt vast dat het de bedoeling is dat er een persoonlijke toegangspas komt met een foto, in plaats van het eenmalige kaartje of het abonnement. Je kunt dan niet meer gaan zwemmen zonder dat er een foto gemaakt wordt.

De heer 5.1, 2, e zegt dat het plan is dat betrokkene een pasje krijgt, en dat naam, geboortedatum en foto daarop komen te staan. Het is mogelijk om op de pas één toegangskaartje te laden, een meerbadenkaart of bijvoorbeeld een abonnement. Het wordt een persoonlijk pasje. Het is niet meer mogelijk om het pasje aan een relatie te geven.

De commissie vraagt waarom dit noodzakelijk is.

De heer 5.1, 2, e zegt dat er jongeren zijn die overlast veroorzaken. Deze jongeren zijn dan verplicht om een pas te kopen, zodat deze geblokkeerd kan worden als een zwembadverbod wordt opgelegd. Dit is nu niet mogelijk.

De commissie zegt dat het zwembad huisregels kent welke zijn aangeplakt en bekendgemaakt.

De heer 5.1, 2, e bevestigt dit.

De commissie zegt dat het in eerste instantie gaat om een identificatiemiddel. Of gaat het in eerste instantie om een toegangsbewijs?

De heer 5.1, 2, e zegt dat het in eerste instantie gaat om het toegangsbewijs. De pas is nodig om een kaartje te kopen of een ander product af te nemen.

De commissie constateert dat dan bekend is wie er in het zwembad aanwezig zijn. Moet er ook worden afgemeld bij het verlaten van het zwembad?

De heer 5.1, 2, e zegt dat niet nodig is. Op dit moment is niet bekend wie er naar het zwembad gaan. De toegangsverboden worden geregistreerd. Als de betreffende persoon aan wie de toegang ontzegd is daarna weer komt en zich voor een ander voor doet (bijvoorbeeld door een ander ID te tonen), dan is daar nu niets tegen te doen. Bij de invoering van de verplichte toegangspas wordt bij de ingang door middel van gebruik van de pas een foto op een scherm getoond. Dan weten de medewerkers van het zwembad of iemand een toegangsverbod heeft of niet. Zo ja, dan is de pas geblokkeerd. Aan de foto kan daarnaast worden afgeleid of het daadwerkelijk om degene gaat die zich toegang verschaft.

De commissie zegt dat het abonnement en de meerbadenkaart nu niet strikt persoonsgebonden zijn. Deze kunnen door iedereen gebruikt worden. Wat is de reden om dit te veranderen?

De heer 5.1, 2, e zegt dat de hoofdreden is om bezoekers die een zwembadverbod zijn opgelegd de toegang te kunnen weigeren.

De commissie vraagt om hoeveel zwembadverboden het gemiddeld gaat.

De heer 5.1, 2, e zegt dat het om circa tien verboden per jaar gaat.

De commissie vraagt of er dan niet van iedereen een gepersonaliseerd identificatiemiddel wordt gemaakt, om een hele kleine groep mensen de toegang te kunnen weigeren en het zwembadverbod te kunnen handhaven.
De heer 5.1, 2, e zegt dat het hier wel om draait.

De commissie vraagt of de toegangspas alleen voor het De Mirandabad wordt ingevoerd.

De heer 5.1, 2, e zegt dat de pas nu alleen bij het De Mirandabad wordt ingevoerd. Het gaat om een pilot. Als deze maatregel goed bevalt, kan het middel ook bij andere zwembaden in de stad worden ingevoerd.

De commissie vraagt of de genoemde tien zwembadverboden per jaar alleen het De Mirandabad betreffen.

De heer 5.1, 2, e bevestigd dit.

De commissie vraagt of dan in elk zwembad bekend is dat een zwembadverbod is opgelegd en de pas in alle zwembaden geblokkeerd zal zijn.

De heer 5.1, 2, e bevestigt dat de gegevens gekoppeld kunnen worden. In het De Mirandabad kan een zwembadverbod opgelegd worden. Als de betrokkene zich ook in een ander zwembad verkeerd gedraagt, dan kan ook in dat zwembad een verbod opgelegd worden.

De commissie concludeert dat er sprake is van een disproportioneel middel. Gevraagd wordt hoe ernstig de overlast is die de tien personen met een zwembadverbod geven.

De heer 5.1, 2, e zegt dat op de dag dat het verbod wordt opgelegd veel overlast wordt ervaren. Het gaat er om wat er daarna gebeurt. De oplossing is de toegangspas.

De commissie zegt dat voorstelbaar is dat een foto van de overlastgever wordt gemaakt en dat deze foto's beschikbaar zijn voor medewerkers aan de kassa. Het is mogelijk om voor een andere oplossing te zorgen, door bijvoorbeeld het personeel een map aan te maken met gegevens van de personen met een zwembadverbod. Volgens het voorstel worden persoonsgegevens en foto's van alle bezoekers digitaal opgeslagen. Is dit nodig?

Mw. 5.1, 2, e zegt dat het middel ook een preventieve werking zal hebben.
Bezoekers zullen zich waarschijnlijk beter gaan gedragen omdat zij geregistreerd zijn.

De commissie zegt dat het om proportionaliteit gaat. Wanneer het ingevoerd wordt als een persoonlijk toegangsbewijs, zoals bijvoorbeeld een lidmaatschapskaart, dan moet de foto op de pas staan om de betrokkene te identificeren. Dat is echter een andere invalshoek. Dan gaat het niet primair om het handhaven van toegangsverboden, maar om het controleren van het recht van toegang.

De heer 5.1, 2, e zegt dat dit in principe ook de bedoeling is bij de zwembaden. Het verschil is echter dat het om een openbaar gebouw gaat. De pas moet verstrekt worden als deze wordt aangevraagd. Als iemand bijvoorbeeld lid is van een voetbalclub dan staat daar een bepaalde dienst tegenover.

DBI zegt dat bij een lidmaatschapskaart een bepaald voordeel aan leden kan worden verleend.

De commissie zegt dat als er redenen zijn om de kaartverkoop op naam te stellen en alle bezoekers te registreren, er een andere motivatie aan de invoering van de pas ten grondslag ligt. De fundamentele vraag is of met de invoering van de toegangspas het zwembad wel een openbare voorziening blijft. Hier zit de frictie. Nogmaals wordt gevraagd naar de ernst van de overlast. Om hoeveel mensen gaat het op jaarbasis?

De heer 5.1, 2, e zegt dat de ervaring leert dat er veel meelopers zijn. Er is een aantal raddraaiers (gemiddeld tien). De mensen die een verbod krijgen hebben zich echt misdragen. De ernst van het vergrijp is bijvoorbeeld diefstal of aanranding.

De commissie zegt dat deze misdragingen worden geregistreerd. De betrokkenen overlastgevers kunnen worden gefotografeerd en het personeel geïnstrueerd. Dit zijn maatregelen die nu ook getroffen zullen zijn.

De heer 5.1, 2, e zegt dat geen gebruik gemaakt wordt van foto's. Wel zijn namen en adressen bekend op een formulier dat met de politie gedeeld wordt. Het is niet werkbaar om met een map met foto's te werken.

De commissie zegt dat nu wordt voorgesteld om van alle bezoekers een foto te maken.

De heer 5.1, 2, e zegt dat het ook een controlemiddel is voor de situatie dat iemand anders van een persoonlijke pas gebruik maakt.

De commissie zegt dat dit een andere doelstelling is. Als de redenering is dat het noodzakelijk is dat iedereen op naam een kaart of abonnement koopt, ligt er een andere argumentatie ten grondslag aan de keuze van het middel. De tweede reden kan dan zijn dat dan ook de toegangsverboden wordt gecontroleerd. In dat geval is de proportionaliteit verdedigbaar. Bijvoorbeeld zou het kunnen een vereniging wordt opgericht of dat dat alle abonnementen in Amsterdam een bepaald voordeel bieden en dat daarom de pas voor Amsterdamse zwembaden wordt ingevoerd. Het gebruik van een foto kan als het noodzakelijk is om het recht op toegang van een pashouder te controleren.

De commissie vraagt of er een nadere onderbouwing geleverd kan worden over de doelstellingen van het invoeren van de toegangspas. Dat de pas kan dienen om wangedrag te handhaven is duidelijk. De vraag is dan of de invoering van de pas proportioneel en subsidiair is. De vraag is of mensen zich niet potentieel verdacht voelen als de pas voor iedereen ten behoeve van de handhaving van de verboden wordt ingevoerd. Het is daarbij een publieke voorziening. In de motivering moet daarom worden beargumenteerd waartoe het invoeren van de toegangspas dient. Gevraagd wordt om een aanvullende motivering aan te leveren. Het advies wordt naar Stadsdeel Zuid gestuurd met het verzoek om een nadere onderbouwing te leveren. Deze kan bij de secretaris worden ingediend. Dit is een Actiepunt op de Actielijst.